

Sa Pobla

Núm. 25

REVISTA D'INFORMACIÓ GENERAL

Preu: 35 Ptes.

J
A
T
E
N
I
M

U
N

A
N
Y

**JAUME
SANTANDREU,
CAPELLA. . .
HOME. . .**

Si quiere nuevas sensaciones, venga a probarlo.

Si usted es de los que busca nuevas sensaciones cada vez que coge el volante, venga a probar el Renault 14.

Si usted quiere escapar de la rutina y romper con la costumbre, venga a probarlo.

Verá que el Renault 14 le ofrece aún más.

Renault 14 **Diseño vivo. Siéntalo latir.**

Le esperamos en:

Pedro Payeras Socías
Ctra. Inca - 21 Tel. 54 08 55
SA POBLA

Novedades Gama '82

A partir de ahora, los Renault 14 ofrecen, además:

- Nuevos colores
- Forrado de maletero a juego con tableta trasera (en el GTS)
- Nuevas tapicerías
- Nuevos asientos delanteros
- Reglaje interior de faros (en el GTS)
- Disminución del consumo por nueva relación de velocidades.

Sa Pobla

REVISTA
D' INFORMACIO
GENERAL

Dep. Legal 2681/1.981.

Segona quizenza
de Novembre

Director:
Miquel Segura Aguiló.

Redacció:
Joan Payeras (Esports)
Joan Martorell
Miquel Arcangel.
Francesc Gost.

Col.laboradors:
Francesc Berga.
Antoni Crespi.
Sebastià Crespi.
Joan Fiol.
Cinto Planes.
Josep Rosselló.
Sebastià Verd.
Jaume Santandreu.
Josep Gómez (Siset).
Jaime Martí G.
Biel Florit Ferrer.
Xavier Linares.
Pepe.
Jaume Mulet.

Redacció, Administració
i Publicitat:
Francesc Cladera. 3-2o.

Coordinadora Publicitat:
Inmaculada Alvarez.

Fotografia.
Antoni Llompart.
Emili Cervera.
Santy.
Miquel Pancuit.

Preus Suscripció:
Anual 800 ptes.
Despesa per correu 10pts

DEIEM ARA FA UN ANY...

Deiem ara fa un any que perquè pensam en Sa Pobla neixen aquestes pàgines, i afegiem que allò que en volia ser una declaració d'intencions podia ser creguda, o no, i que la feina de cada dia seria el comprovant més fidel de si ens ajustàvem o no als principis que fa un any expressàvem.

I, malgrat tots quans ens donaven sols setmanes de vida, celebrem aquest primer aniversari de SA POBLA. Fet aquest que ens omple d'una gran satisfacció, la qual volem compartir amb tots aquells que han fet possible el que per nostros es un autèntic aconeximent.

Més enllà d'uns redactors, uns col.laboradors, uns operaris de taller, els vertaders pares de la revista SA POBLA son totes aquelles persones que ens han donat una part de la seva confiança i ens han seguit, quizenza rera quizenza, ens han llegit, se'ns han anunciat. Sense ells no seria possible, en aquests moments, celebrar un aniversari, el primer de la revista.

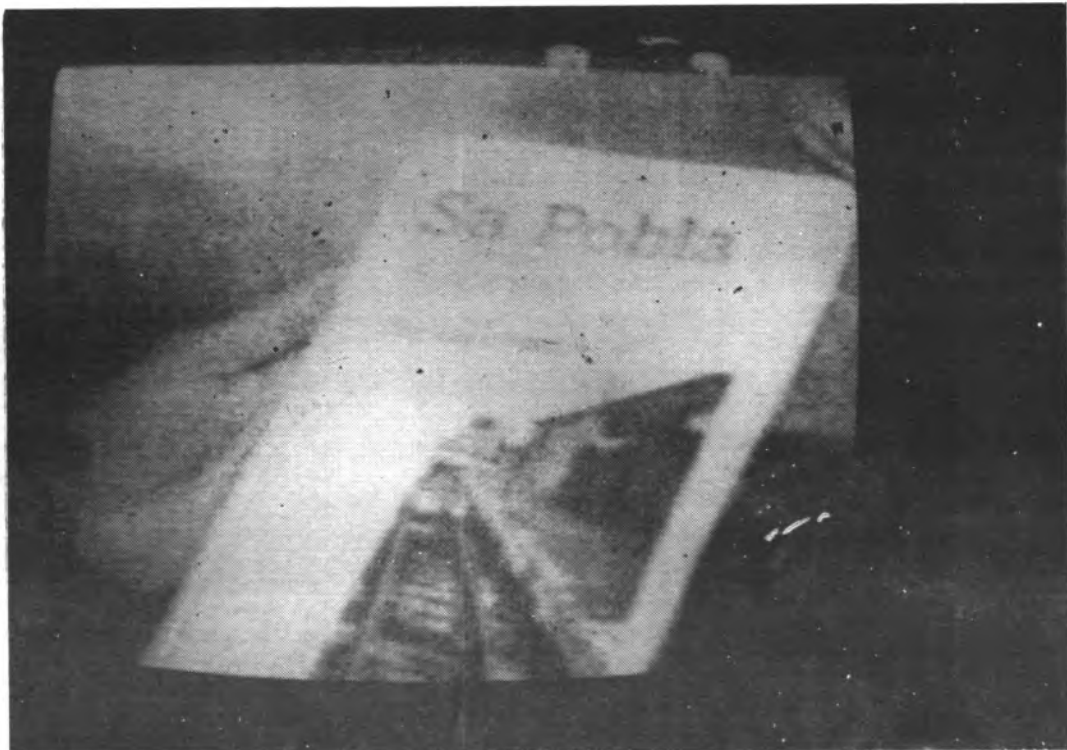
Encara com joves, en volem complir molts més, d'anys. Per això, amb l'agraïment pel suport trobat entre tants lectors i

anunciant hi va també la crida a la continuació en l'esforç, perquè si fa un any podríem proclamar independència de criteris, i el nostre poble com a objectiu, en aquest primer aniversari ho podem reafirmar gràcies a aquells que confien en nostros.

Al llarg d'aquest any son moltes les coses que han anat passat, i eren aquestes coses les que motivaven, deiem fa un any, la sortida a llum de la revista, des d'aquí hem procurat anar reflexant-les, i pensam seguir-ho fent, a mesura que ens vagin passant per sobre els aniversaris.

Per una vegada, així, hem volgut fugir, en aquest editorial, d'opinar en torn als fets d'aquesta segona quizenza de novembre, per deixar constància, senzillament, del primer any de vida de SA POBLA.

Des d'ara mateix, i en endavant, SA POBLA seguirà essent un medi obert a tots quants tinguin quelcom a dir, seguirà essent una revista feta pensant en un Sa Pobla millor. I... bé, si fa un any ens remetiém a la nostra feina; renunciant a pomposes declaracions, no les hem de fer ara. Així que... molts d'anys, poblers.

**Edificio Municipal para biblioteca,
ambulatorio y club de ancianos**

EL PARTICULAR SUEÑO DEL ALCALDE

Si los proyectos del Alcalde no se frustran Sa Pobra podría contar en breve con un gran edificio municipal que albergaría Biblioteca, Ambulatorio y Club de Ancianos.

Como recordarán nuestros lectores Rafael Serra llevó a cabo gestiones para la cesión de la finca donde hasta ahora se ha venido ubicando "SA NOSTRA", pero los directivos de esta entidad estimaron que tal edificio no reunía las características apropiadas, pero prometieron su ayuda en el caso de que el Ayuntamiento llevase adelante el proyecto. Esta ayuda podría ser, según palabras del Alcalde "de cinco millones de pesetas, e incluso superior".

Sea como fuere el caso es que se iniciaron gestiones con el propietario de la finca situada en la calle "Escola no. 2" el cual pidió por ella la cantidad de

catorce millones de pesetas.

INTENSAS NEGOCIACIONES

Parece ser que en estos momentos se están llevando a cabo intensas negociaciones para tratar de rebajar esta cantidad. De todos modos, en el curso del último pleno se dieron al Alcalde todas las facilidades para llevar a buen término las mismas.

Según hemos podido saber, de triunfar este proyecto, el Sr. Serra vería cumplida una vieja aspiración personal ya que ha manifestado que "antes de retirarme desearía dejar esta obra al pueblo de Sa Pobra".

Ni que decir tiene que para la dotación de las instalaciones del edificio —una vez que este se haya adquirido, claro— el Alcalde espera contar con la ayuda del Consell y de la Delegación de Sanidad.

BREVE

EXPOSICIO

El 21 de Noviembre al 7 de Diciembre tendrá lugar en el nuevo local de Sa Nostra un exposición de oleos, acuarelas y dibujos de Pau

Pericás. Se trata de un pequeño acontecimiento artístico que tiene como protagonista a este gran artista "pobler".

CONFERENCIA

Día 25, miércoles, en los salones de la Biblioteca de "la Caixa" tendrá lugar una conferencia de María Barceló Crespi con el título de "Cap a una

interpretació de la Història de Mallorca". Este acto se enmarca dentro del Plan de Dinamización Cultural que está llevando a cabo la mencionada entidad.

SUBASTA, PERO MENOS

Cuando este número de Sa Pobra ya esté en la calle habrá tenido lugar una subasta de Oleos, marfiles y Piezas orientales en el denominado "Saló de Cultura" del Ayuntamiento. Según rezan unos pasquines esparcidos por el pueblo, así como las invitaciones la mencionada subasta será a beneficio "del proyectado ambulatorio de Sa Pobra".

Según se desprende de las invitaciones cursadas entre los oleos figurarán obras de Anckerman, Tarrassó, Mandilego y Zuñiga entre otros. Los marfiles serán de Africa y de China y entre

las piezas orientales se habrán subastado Muebles tallados a mano, jarrones con más de un siglo de antigüedad y vajillas y cristalerías.

Extraoficialmente hemos podido saber que la empresa organizadora del acto ha prometido al Ayuntamiento unos beneficios mínimos de 50.000 pts. aun en el caso de que la comisión sobre las piezas vendidas no alcanzase tal cifra.

Tal y como se desprende de las invitaciones el asistir a tal acto es para los "poblers" "una cita de honor".

CONCIERTO

Para el domingo 15 de Noviembre estaba previsto un concierto en el Salón Social de la Cooperativa Agrícola Poblense a cargo de la "ORQUESTRA DE CAMBRA PROART" de Palma, dirigida por Agustí Aguiló.

Es interesante destacar que se trata de la primera vez que la CAP organiza actos culturales de esta naturaleza, los cuales, de algún modo vienen a reavivar el desangelado ambiente cultural de nuestra villa.

CONFECCIONES GENEROS DE PUNTO

Manolo

**Montaña, 19 Telf. 54 1679
La Puebla - Mallorca**

**ABRIO SUS PUERTAS A SU
DISTINGUIDA CLIENTELA EL DIA
20 DE NOVIEMBRE**

**TODA PERSONA QUE COMPRE UN PANTALON
DURANTE LOS DIAS 20 DE NOVIEMBRE AL 20 DE
DICIEMBRE SERA OBSEQUIADA CON UN RELOJ
SEÑORA, CABALLERO O CADETE.**

En un pleno "soso e inútil"

LA REFORMA CIRCULATORIA SE QUEDO EN CASI NADA

El pasado día 10 tuvo lugar el Pleno Ordinario de Noviembre, un Pleno, según palabras de un concejal "soso e inútil", ya que las cuestiones a debatir eran "de puro trámite". Según informaciones de este regidor, de un tiempo a esta parte se están vaciando de contenido los Plenos Ordinarios y los asuntos importantes y urgentes son motivo de convocatoria extraordinaria.

De todos modos, se

declaró de urgencia la aprobación de aceptación de la subvención del Consell que ha de permitir llevar a cabo la segunda fase de la mejora en la Red de Agua Potable.

Entre otras cosas, se discutió también una proyectada reforma circulatoria, presentada por la Comisión correspondiente. Reforma circulatoria que al final se quedó en casi nada ya que no prosperó la intención de convertir la

Plaza en Zona Azul y únicamente se acordaron diversos cambios en materia de aparcamientos.

MOCION DE UCD

Respecto a la mencionada "reforma" la UCD local presentó una moción en la cual manifestaba no oponerse a los criterios de la misma pero anunciaba su voto en contra debido a que "los acuerdos no se cumplen" e instando a hacer

cumplir primero las normas vigentes antes de añadir otras que, según la citada moción no pasarían de ser "papel mojado".

Desde luego ya van resultando alarmantes los incumplimientos de acuerdo en nuestro Ayuntamiento. Basta recordar aquí y ahora el tan espinoso de los badenes, la demolición de una finca que aun sigue en pie y muchos otros.

UNA FOTO CON RETRASO

Esta instantánea, debería haber sido publicada en nuestro número anterior. Corresponde al momento emocionante en el cual Antoni Crespí, Vice-Presidente (al menos eso era en aquellos momentos) de la CAP recibía de manos del Vice Presidente de la CEDEE Don José María Briones el preciado Trofeo Lider de Exportación correspondiente al año 1.980. De Vice a vice, aunque de dos organizaciones muy distintas y una foto para el recuerdo y para la historia. Una historia, la de la CAP escrita a golpes de trabajo, esfuerzos y sa-

crificios.

¡Ah! y el retraso no es culpa nuestra, sinó "de per devers Madrid" que tarda-

ron la tira en mandar la fotografía en cuestión.

Lo que no nos impide publicarla y hacer llegar

nuestra felicitación más efusiva a la Cooperativa Agrícola Poblense por tan merecido galardón.

LLETRA MENUDA

SERRA COMPANYY
"SOCIALISTA"

La cosa ocurrió en el devenir del Pleno de Noviembre. Melsion Comes, del PSOE, intervino aduciendo sus razones en el asunto de la reforma circulatoria. Fue en este momento cuando, literalmente le con-

testó el Alcalde: "Si, Melsion, JO SOM D'ES TEUS".

Lo cual nos deja en la duda de si era que le daba la razón o bien si la frase puede ser interpretada como una nueva toma de posición de l'amo en Rafel cara al 83.

"Que de més verdes n'han madurades"...

ZONA AZUL, NO GRACIES.

Y seguimos en el Pleno. Una de las propuestas de la mayoría era la de convertir la Plaça Major y alrededores en "Zona Azul". Al final el tema no prosperó. Y, "fou una sort" —según comentarios de un regidor de la oposición— ya que "Si troben que no mos n'han fet menjar de blau, vatuadell!".

Razón tenías, muchacho, pero ojo "que no hi ha temps que no torn" aunque aquí en Sa Pobra "ni tan sols se n'ha anat"...

JAUME SANTANDREU, UN HOME

Topar-se amb en Jaume Santandreu pot esser un retgiró de caldeu o una bufada de gregal d'aquestes que tomen "ses lleganyes". Depèn. En Jaume es com un crit esgarrigat, com un trinxet sense mànec. Però també sap esser com una vànova de cotó o com una cala arredossada dels vuit vents d'aquest món cada dia més embullat i més embullador.

Qui no coneix en Jaume?. D'aprop o, alluny tots hem sentit qualche dia la seva presència, el pes del caminar per la nostra "roqueta", o l'alenar feixuc de les seves hores arreplegades vora aquells a qui n'igü voldria veure. Pels poblers que ja colombram la quarantena, en Jaume ha estat, a més, un de nosaltres a la llarga d'un grapat d'anys. Ha pujat a la nostra trona, ha devallat vora els llits dels nostres malalts i ha viscut, en fi unes hores que avui ja son, per bé o per mal, pedaços de la nostra història.

Ens hem acostat a en Jaume a parlar de tot. Del seu passat pobler, del nostre present emboirat i com a malaltís i també per tractar d'esbrinar junts quin pot esser el nostre futur, si es que els quatre "capduseros" del món han decidit que tenguem futur. En qualsevol cas, un avís per endavant: si qualcú ha fet de l'hipocresia o el convencionalisme hàbit quotidià val més que no segueixi llegint. Ara que hi es a temps que tanqui aquestes planes i vagi a comprar un "tebeo" de "N'Espiderman". Anam a solcar pell i, sota pell, hi ha carn viva, hi batega sang calenta.

Jo vos he avisat en bona intenció.

En Jaume xerra clar i a poc a poc. La seva veu fosca i profunda pareix seguir la tirada d'un solc. Un solc llarguíssim, vint anys de la vida d'un home. Vint anys de vida que van des de la nostra Sa Pobla fins al Centre per Marginats de ca'n Perantoni, passant per la llunyana Piura...

-Recordam una mica tot això, Jaume?

-Com vulguis. Jo només puc donar testimoni d'un home que li han fet fer un procés. No començ avui. Tenc un llarg camí enrera. Un camí ple de contradiccions. Record que un dia te vaig dir que abans me matarien que fer-me dur calçons. Avui estiria disposat a anar sense, si no fos pels costipats i per l'enveja que despertaria als altres. Veuràs: ni havia molts que duïen sotana, però amb l'esperança de llevarle-sa.. Jo quan duïa sotana la duïa i prou. Vaig creure amb la sotana igual que vaig creure amb els "cursillos". Tant com crec amb lo que ara faig. Sempre he actuat amb fidelitat al moment. Per això no m'he trencat. Jo m'he salvat pel camí de la fidelitat. He viscut tan intensament, n'he quedat tan ple de cada etapa que no hi ha por de que hi torni. Però quan hi era i era...

-Jaume: com era aquella Poble de fa 20 anys?

-Bono, jo quasi no vaig poder conèixer Sa Pobla. Jo venia a Sa Pobla enviat per l'Església a dur-li-la fe.

Poc l'importava a aquella Església com era o no el poble. La sort de la meua vida, però fou topar-me amb Sa Pobla. Jo venia d'un ambient tancat, (Manacor, seminari) i me vaig trobar amb una gent de carrer, oberta. De lo primer ho passava molt malament i pujava sovint al campanar. Damunt el campanar m'hen vaig adonar que a Sa Pobla les façanes de les cases eren més importants que les cases mateixes. Així vaig saber que havia arribat a un poble obert. Dins el seminari m'educaren per dubtar de mi mateix. Sa Pobla me va

"EL PAPA SURT A UNA HERETGIA DIARIA, CIENTIFICAMENT PARLANT..."

fer el gran bé de començar-me a tornar la confiança. Malgrat que fos dins un ambient espiritualista a Sa Pobla ja vaig començar a fer coses d'amagat. Allà vaig viure una primera etapa que era la de dur a la gent el missatge de l'Església, allò pel que m'havien educat. La crisi per a mi va venir quan vaig veure que la gent se venia a confessar de NO PECATS i no confessava els pecats de bondeveres. Venien a confessar-se de coses naturals (sexe) o d'oracions en negatiu (flastomies) i de res pus...

-Jaume, no diguis heregies...

-Heregies? A n'el Papa l'hi surt a una diària, científicament parlant...

-Segueix mem...

-Una segona etapa po-

dria esser la de Piura. Si a Sa Pobla havia duit l'Església a la gent allà m'hen vaig adonar de que la gent per si mateixa tenia uns altres valors que jo, com a representant d'aquella Església no tenia. I vaig voler assumir aquells valors. Eren ells: democràcia, justícia, llibertat, pluralitat, cultura popular, etc. Saps que vaig pensar que a Mallorca hi devia haver ceràmica mallorquina el dia que vaig descobrir la ceràmica peruana?. Una vegada assolits aquests valors els vaig voler descobrir als altres. Entram així dins la que podríem anomenar tercera etapa.

TORNADA A MALLORCA

De volta a Mallorca vaig veure que aquells valors que

jo havia descobert i estimat el meu poble no els tenia. Els hi havien robat. I que ningú els hi regalaria sinó que calia arrabassar-los. Es un moment en que t'oblides de tu mateix i te veus abocat a una tasca de gegant. Me deien que trobaria el poble dormit. Fou pitjor. El vaig trobar "bizco". El meu poble era un poble distorsionat, baldat, que no volia mirar bé. A força de dur unes males ulleres mirava tort. i Si només hagués trobat una Mallorca adormida. Hagués bastat fer renou!. Me vaig trobar amb l'obligació de lluitar per un poble que no volia assolir els seus valors. I per lluitar fan falta medis...

LLUITA DINS LA CLANDESTINITAT

-I així entres dins una etapa diríem, "clandestinitat..."

-Espera i veuràs. Va esser una etapa molt hermosa. Ara la record amb nostàlgia. Parlant en sentit figurat podríem dir que tot el temps que estàvem dins el soterrani tot anava bé. Teníem un "trenet" per assaigiar i marxava. Tothom colcava i tothom disfrutava. Tiràvem paperets i noltros mateixos els replegàvem i passàvem un guster de no dir. Però que passà? Arriba aquesta democràcia i mos diuen que podem treure el trenet a fora. Llavors fou el merder!. Ja haguérem de començar per repartir vagonets, quan dins el soterrani tothom colcava "al tren" i foris. il n'hi va haver d'hosties a voler!. Després ja haguérem de repartir els seients i ara, mireu, es ballen per repartir-se bocinets de seients. Dins el soterrani no sabíem que un voldria esser revisor, un altre conductor, etc. I a més, ens trobam que es trenet en qüestió ha anat tan a poc a poc que la gent encara s'estima més anar a peu...

-I el futur, Jaume?

-Jo ja el veig quasi present. Cal seguir fent feina, però des del poble. Tornam al principi. Cada qual que cerqui el seu redol. El meu.

ara mateix es el de la marginació. Ha arribat l'hora de la feina seriosa. Mira, com a fill de pagès que som, me n'he adonat compte d'una cosa i m'he hagut de riure de mi mateix: TOTS VOLIEM SEGAR QUASI EL MATEIX DIA DE SEMBRA. I entre les dues coses hi ha molta feina pel mig i molta por de les gelades i de les plagues. Però arribarem a l'era. Nostros o altres, però ja veuràs com hi arribarem...

-Estàs esperançat, Jaume...

-Estic desmitificat, desdogmatitzat. Estic per fer comèdies però no per fer tragèdies. He après a convertir la ràbia amb sarcasme.

-M'has fuit per les branques filosòfiques però de tu no has dit res de res...

-Idò demana.

-Haguessis sobreviscut de no esser poeta?

-Si el bony no hagués grellat per la poesia, me mata. Ben segur.

-Quin temps ve ara, Jaume?

-El temps de les tres resistències. Dins el món de l'Església una resistència evangèlica. El que no és Evangeli no serveix, i prou:

Dins aquest contexte es evident que res de l'actual Església —estructura es evangèlica...

-I les altres dues, Jaume?

-La resistència política que no ha d'esser altra cosa que una resistència ètica. Vendrà un moment en que el poble només votarà els honrats. La darrera es la resistència estètica...

-I això com és menja?

-Mira, jo donaria la vida perquè el meu poble tenguí la seva cultura però també me deixaria matar abans de rebaixar-la un sol grau perquè la pugui païr més aviat. Jo opt per la qualitat. Si no la poden païr ja vendran altres que podran. Si s'escarrufen pel nom de la seva llengua ja vendran altres que

no s'escarrufaran però jo no li canviaré. No diré eufemismes per evitar escarrufaments. Resistència per la qualitat i guerra a mort quantra els imbècils...

-Què te pareix si per acabar feim una mica de "Proust sui generis".

-Tira endavant...

-Celibat?

-No existeix. Els que es diuen cèlibes o són reprimits o són asexuats. Són com a pepes de fira, sense trau ni penjoi. Perillossíssims...

-Vaticà?

-Val la pena parlar-ne. iSi aquesta entrevista fos al manco el dia dels morts!

-Abort?

-Jo ho passaria en positiu. A favor de la vida lliurement acceptada. Per anar quantra l'abort cal anar

quantre tot el que mata.

-Hala mem, poset en Pla Diogenes, agafa un farol i ves a cercar-me una persona condreta...

-Gràcies a Déu no en conec cap. Seria insuportable. Conec gent honrada, però limitada. Gent honrada i pecadora. Si no són pecadors no en vull saber res...

-Una "formula" quantre el desencís?

-L'únic que pot evitar el desencís es fer feina des del realisme més ferotge. El que ens mata es el romanticisme. Diuen, "sa política es bruta". I es clar. La política era i es un femer necessari. El que no podem fer es ficar-nos dins un pou de merda i esperar flaire de roses. Només a partir de s'acceptació de la merda podem aguantar la pudor. I estotjar-te un rebost a on no hi entri ningú. Però ningú. I estalviar paraules.

-Quines?

-Amic, poble, poesia, pobre, solitud. Donem aquestes quatre paraules i ja puc viure. Si això no és merda tota la resta ho pot esser.

Miquel Segura.

"L'UNIC QUE POT EVITAR EL DESENZIS, ES FER FEINA DES DEL REALISME"

*Un temps
viscut tan
intensament
com el d'avui*

BODEGA COOPERATIVA DE FELANITX

VINS DE TAULA

Vi embotellat. Reserva 1919

***Barralet de 4 litres**

COMPRAU-LO A:

SA COOPERATIVA AGRICOLA POBLENSE

BORRÁS SABATER, S. A.

SUMINISTROS PARA LA CONSTRUCCION

EXPOSICION:

C/. Gilabert de Centellas, 5
Telfs. 46 07 05 y 46 07 06
Distrito Postal n.º 5

OFICINAS Y ALMACENES:

Polígono La Victoria - C/. Gremio de Herreros
Telfs. 29 03 50 (3 líneas) - 25 46 43 y 25 57 48
Distrito Postal n.º 9

Aparcamiento propio

Palma de Mallorca

AISLAMIENTOS NAVES

AZULEJOS Y PAVIMENTOS

NACIONALES Y DE IMPORTACION

Que les "Fires" pobleres ja no són el que eren sembla no esser cap secret per a ningú. Avui per avui són dos diumenges "llisos" amb l'agreujament de que el sector comercial es veu obligat a tenir tot el dia obert per obtenir un calaix que gairebé sempre resulta més minvat que qualsevol altre diumenge. Per altra part resta clar que les nostres fires pateixen d'una quasi absoluta orfandat de part de qui més esment els hi hauria de tenir, es a dir, el nostre Ajuntament que a l'hora de recaptar doblers assoleix una activitat fora mida, però que esdevé quasi paralític quan es tracta de defensar els interessos dels qui precisament han de contribuir un any darrera l'altre a aguantar les cada dia més feixugues càrregues fiscals de tot tipus.

"SA POBLA" ha volgut, just al bell mit d'aquest mes de Novembre sense torts, polsar l'opinió dels comerciants poblers entorn del problema de les mal anomenades "Fires". I per això ens hem dirigit a alguns representants dels diversos gremis amb les següents preguntes:

1.- Considera que les nostres Fires estan desfassades i que avui no tenen raó d'esser?. Què troba d'això de tenir obert tot el dia?

2.- Que s'ahuria de fer per revitalitzar-les?

3.- Troba que seria millor abolir-les o posar-les a altres dates?

(Un reportatge d'En MIQUEL ARCANGEL).

LES NOSTRES FIRES, A EXAMEN

SECTOR MOBLES

1.- Consider que estan "Passades". Els temps han canviat molt. Per noltros

es un diumenge normal i corrent, com els altres. Potser amb una mica més de gent, però la caixa no canvia. Respecte a tenir obert

tot lo dia no val la pena en absolut. De fet ja n'hi ha molts que no obrin. Noltros ho feim per no esser diferents d'altres del mateix

sector que encara ho fan, però no val la pena. Les Fires avui no són més que quatre casetes de tir per sa patrullea però per a els

comerciants no tenen cap sentit. La gent es muda i no surt de compres, surten a passetjar i lo que fan es mirar però res pus. Qualsevol diumenge es millor. La gent ja no espera la fira per comprar.

2.- Còsa s'hauria de fer si hagués més terreny per a fer exposicions, etc. Avui només ho fan ses cases de tractors al mercat, però això no és això. Es comerciants més hauríem d'unir per fer quelque cosa.

3.- No les llevaria, ja he dit que tractaria de millorar-les. D'això, no obstant hi hauria molt que xerrar...

SECTOR ELECTRODOMESTICS

1.- Les Fires estan passades i redepassades. Cada diumenge es fira. Abans sa gent esperava sa Fira per comprar un transistor o una rentadora, i per ses joguines. Avui això se compra quan s'ha de menester i prou. No esperen ses Fires...

2.- S'Ajuntament i tots els Partits Polítics s'haurien de preocupar de fer quelque cosa per pujar ses Fires. I sobretot es el poble qui s'hauria d'unir per aconseguir-ho. Si el Poble no va de Fires, tanmateix no les alçaran. Pel que m'has demanat abans i no t'he contestat, referit a obrir els horabaixes, cada any me dic a mi mateix que es el darrer any que ho faig, però llavors tens por de esser l'únic i fer el colló,

però no compensa gens ni mica. En resum si tenc obert es perquè els altres ho fan.

3.- Es podrien llevar

Festes de Sant Antoni i per això jo provaria de posar-les devers aquesta Festa a veure mem que passava. Es l'única festa que el poble

estan molt ben situades el que passa, ja ho he dit es que a altres parts se preocupen més de les seves Fires. Hauríem de fer quelque cosa per fer venir més gent. Jo record que quan era petit mon pare tenia un amic a Felanitx i llavors la nostra Fira era millor que la seva. I mira la Fira de Maig a Sineu que estava per terra i des de fa uns quants anys qualcú s'ha preocupat d'ella i avui és una Fira enorme. Es tracta de fer sortir la gent. Jo mateix no tenc cap il·lusió de sortir a pegar una ullada i és perquè no val la pena. Es feina de la Comissió de Festes, ja ho he dit. El poble col·labora si ells donaven la primera passa.

Repetesc que seria hermos poder sentir parlar de les Fires de Sa Pobla com d'una cosa viva. Es una llàstima que les coses estiguen així.

Fins aquí les opinions dels comerciants poblers, les quals hem procurat transcriure amb la millor fidelitat possible, malgrat que les reiteracions dels conceptes fossin constants. Tothom coincideix en que les Fires són un record del passat. Les divergències són respecte al canvi o no de dates, però hi ha absolut acord en lo fundamental.

Qui es confrare que prengui candela. Que ja seria ben hora.

M. Arcangel.

LES FIRES SON UN DIUMENGE COM ELS ALTRES

perfectament, perquè són altres temps. Si per cas jo miraria d'afegir-les a ses Festes de Sant Antoni i Sant Sebastià, és a dir, dins la setmana aquesta. I si no es poden canviar de data, llevades i prou.

SECTOR TEIXITS

1.- ¡Ja no hi ha Fires! Les podrien llevar i ferien una bona cosa. Són un diumenge com els altres, però pitjor que els altres. Jo he visitat totes les Fires de Mallorca, les d'Inca, Lluçmajor, Felanitx i allò si que ho són Fires. Aquí no són res de res. Jo tancaria els horabaixes però no vull esser el primer.

2.- Hauria d'esser feina de tots. Ajuntament, poble i comerciants.

3.- Aquí l'Ajuntament només es preocupa de les

viu i per això a lo millor podria anar bé. Per tenir-les així com les tenim valdria més llevar-les.

SECTOR DROGUERIA

1.- Les Fires estan mortes i ben mortes. I eren una cosa ben hermosa, però ja no són més que records. Avui no existeixen. Jo no se si val la pena tenir obert l'horabaixa. Es quan ve més gent a mirar. He dit a mirar perquè comprar, compren més qualsevol altre dia.

2.- Aquí tenim una anomenada Comissió de Festes. Aquests i no altres haurien d'esser els que es preocupassin de alçar ses Fires. A altres parts ho han fet i noltros valdria la pena que ho intentàssim.

3.- Jò no les canviaria de data ja que en realitat

EFFECTOS NAVALES

— ARTIMAR —

REDES — CORDELERIA
PESCA PROFESIONAL
Y DEPORTIVA EN GENERAL.

Capitán Cortés, 16 Tel. 54 61 73 Pto. ALCUDIA

MARISQUERIA
RESTAURANTE ~ BAR

Tel. 26 20.49
CARRETERA ARENAL FRENTE BALNEARIO No. 5

Foto Estudi

De Enric CERVERA

Reportajes

Boda - Comunión - Bautizo - Cumpleaños - Fiestas - Cine y Video.

Fotografía

Estudio - Artística - Carnet - Murales - Industrial - Publicidad - Reproducción - Diapositivas - Revelado byn - color.

Venta material Kodak - Agfa - Fujicolor - 314 color - Valca - Negra - Polaroid.

Cámaras Nikon - Canon - Olympus - Ricoh - Praktika - Mamiya - Minolta - Cosina - Polaroid.

Flashes electrónicos Metz - Toshiba - Starblitz - Osram - Agfa - Braum - Vivitar.

Proyectores Chinon - Agfa - Bauer - Bell - Howell - Sankyo - Elmo.

Varios Marcos - albums - accesorios - filtros - material laboratorio - pilas - tripodes - gemelos-video

Valdivia, núm. 3 - Ca'n Picafort. Tel. 52 73 93

MAQUINARIA

Grau

S.A.

EL MILLOR AMBIENT DE LES NITS DE CA'N PICAFORT

Club Top Less
Mississippi

Avd. Colón, 66
Tel. 52 72 24
CA'N PICAFORT

VINOS embotellados en envase
de a litro y 4 litros

Planta envasadora aceites comestibles
Oliva "TORRENS"
Girasol "Griff"
en envases de litro y 4 litros.

Envasadora de vinagres

REGISTRO SANIDAD: 16 / 27 PM

Antonio
Torrens S.A.

J. Sindich, 37 - Tel. 54 07 41
Costa y Llobera, s/n

LA PUEBLA
(Mallorca)

EL CANCER, AVUI

En els darrers anys una nova paraula ha entrat a formar part del nostre vocabulari usual: càncer. I no és que el càncer sigui una enfermetat recent. En realitat és una vella coneguda malaltia.

Només uns anys enrera encara es parlava d'un "mal dolent". Una mescla de por i de respecte supersticiós evitava que la paraula maldita es pronunciés amb assiduitat. La paraula, i el concepte, pertanyien quasi amb exclusiva als professionals de la medicina que, en general, en feien un ús discret davant malalts i familiars. Avui, l'espectacle que ofereix el món des d'aquest punt de vista és ben diferent. Els diaris i la televisió parlen sovint del càncer. Al.lots i al.lotes mos demanen, dos o tres dies a l'any, un donatiu per a la lluita contra el càncer. Els governs destinen fortes sumes per aquesta enfermetat. La gent en parla i demostra un especial interès envers el tema. No debades el càncer ha passat a convertir-se en la segona causa de mort darrera les enfermetats cardiovasculars. I avui, ha adquirit sense dubte la mateixa importància que la lepra en els temps bíblics.

La població, no es d'estranyar, ha caigut en un fatalisme i escepticisme total. Malgrat els importants avenços que s'han fet en aquest camp, la paraula càncer continua irremissiblement lligada a la idea de la mort. Es això just?. Pensam que només en part.

QUE ES EL CANCER

No és fàcil explicar lo que és el càncer amb paraules de carrer. No és una malaltia convencional, com les que estam acostumats a conèixer, entendre i inclús explicar. Tampoc, és cert, resulta exageradament difícil.

La paraula càncer com-

pren una gran varietat d'enfermetats diferents caracteritzades totes elles per el fet de que les cèl.lules creixen quan no haurien de fer-ho. Les masses de cèl.lules canceroses juntes s'anomenen tumors. Hi ha tumors que es desenrotllen molt ràpidament, mentre que d'altres ho fan d'una manera molt lenta. També hi ha diferències en quant a la distribució a l'organisme. Certes cèl.lules canceroses formen tumors únicament al lloc on s'originen de manera que poden esser extirpats quirúrgicament. Altres en canvi poden allunyar-se d'aquest focus inicial i a través de la sang dispersar-se per tot l'organisme, i créixer i reproduir-se com el tumor primitiu. Aquests darrers són més difícils de curar ja que, inclús que s'extirpin, la probabilitat de que tornin a reproduir-se és molt gran.

Actualment a les Balears moren per càncer aproximadament de 150 a 200 persones per cada 100.000 habitants i per any. I aquesta xifra tendeix clarament a augmentar.

Hi ha una sèrie de factors que ajuden a explicar la tendència a l'increment d'aquesta enfermetat. Entre ells, la millora dels mètodes de diagnòstic, l'envelliment de la població, la major exposició a nous productes cancerígens (tabac, alcohol, etc) i d'altres factors d'ordre menor.

Davant tot això la solució per el càncer sembla no arribar mai. Els nous descobriments es fan esperar. I mentres tant el pesimismo augmenta, i metges i malalts viuen sumergits en una atmosfera social que està a

LA PARAULA CANCER COMPREN UNA GRAN VARIETAT D'ENFERMETATS

mig camí entre l'esperança i el desconsol. Però, què se'n sap avui de cert sobre aquesta malaltia?. Quines en són les causes?.

CAUSES DEL CANCER

El problema bàsic del càncer consisteix en trobar mecanismes que pugin explicar satisfactoriament el fet del creixement incontrolat de una o de unes quantes cèl·lules. En explicar, per exemple, perquè certes cèl·lules del fetge es posen a créixer quant no haurien de fer-ho, i perquè ademés, poden créixer després al pulmó o a l'estómac fins a fer-los inservibles.

Actualment sense arribar a comprendre clarament el perquè d'això, hi ha no obstant varies explicacions més o manco satisfactòries que intenten respondre a la qüestió de les causes del càncer.

La primera d'elles fa referència a certs factors ambientals com a causa més important del càncer. Probablement més d'un 80 o/o dels càncers humans depenguin d'aquests factors. El 20 o/o restant dependria de factors intrínsecs al propi organisme. Quins són aquests factors ambientals?. En hi ha bastants.

Avui sabem per exemple que les persones que fumen més de dos paquets de cigarrets al dia, un de cada deu morirà de càncer de pulmó. Ademés entre els fumadors també augmenta la incidència del càncer de llengua, de laringe, de llavi, etc.

Els consumidors d'alcohol presenten tumors de boca i fetge en una proporció de dues a tres vegades més freqüent que la normal. L'associació de tabac i alcohol augmenta encara més aquesta freqüència.

Altres factors que augmenten el risc de tenir càncer són: l'exposició prolongada a les radiacions, certs hàbits dietètics com el consum elevat d'aliments fumats o adobats amb sal, l'exposició professional a certes substàncies químiques (alguns plaguicides per exemple), etc.

Hi ha ademés altres factors ambientals desconeguts, i no totes les persones són igualment susceptibles. Es a dir, que hi haurà fumadors per exemple que no agafaran la malaltia, és clar. Però fixemos-hi que estam parlant de probabilitats, de risc. Amb altres paraules, podríem dir que només pot patinar qui camina.

Hi ha, certament, altres factors que juguen possiblement papers importants dins aquesta malaltia. Uns són de caire genètic, hereditari. Així la filla d'una malalta de càncer de mama té un risc quasi doble de tenir-lo. Lo mateix passa amb els càncers d'uter, de pulmó i intestí gros.

Els virus probablement siguin els causants de al manco alguns tipus de càncer. Gran part de les investigacions i experimentacions que se fan avui sobre el tema, utilitzen virus encara que fins ara no s'hagi pogut demostrar que un determinat virus sigui el causant d'un tumor humà (però si en els pollastres per exemple).

De totes maneres, i sigui com sigui, hem de reconèixer que encara estam lluny de conèixer els mecanismes íntims responsables de la malaltia. Inclús no està ben explicat el perquè de que certs factors ambientals com els citats pugin posar en marxa el procés cancerós.

JOYERIA MERCANT

ORO - PLATA

RELOJES - OBJETOS REGALO

Tel. 52 72 16

Ave. José Trias, 26 - C'an Picafort (Mallorca)

DOMINGOS Y FESTIVOS GALAS JUVENILES

**DISCOTHEQUE
TRAMP'S**

EL CANCER, AVUI

EL FUTUR DEL CANCER

Fa 80 anys es podien curar molts pocs cancerosos; 30 anys després un de cada cinc es curada, i actualment ho és un de cada tres.

L'esforç científic dedicat en aquest camp és immens. Diàriament es publiquen nous descobriments que aplanen el camí de la comprensió final de l'enfer-

metat. Es troben nous fàrmacs més efectius. Alguns tipus de càncer com la leucèmia infantil tenen tractaments d'efectivitat demostrada, i quasi sempre van bé. Hi ha mesures rutinàries de detecció precoç que s'expliquen repetidament a la televisió i mitjans de comunicació. Hi ha inclús una atmosfera favorable per a intentar establir

una nova relació amb el malalt cancerós, mancat fins ara de l'últim que li queda, la comunicació sincera i desinteressada amb els seus familiars i metges.

Ara bé. Certament no es tracta d'insuflar optimismes exagerats. Aquests darrers anys s'ha avançat molt sens dubte. Però encara manquen els descobriments realment transcendents i efec-

tius. Manca, és ben cert, la "bala màgica" capaç de fer front a la pitjor enfermetat de l'humanitat.

Mentres tant però, mentres el problema persisteixi hem de fer ús de tots els coneixements que tenuem, que no són pocs, per tenir-ne més. I entre el desconsol i l'esperança crec que hem d'eleger l'esperança.

S. Crespí.

Boutique

VISTASE ESTE INVIERNO CON LA MODA
DE ASIU - CA'N PICAFORT

Paseo Colón, 25 - Tel. 52 72 62
CA'N PICAFORT (Mallorca)

MUSIC - BAR

SA CREU

**"UN LLOC PER A EL
JOVENT"**

C. Condado, 3 - MURO

El rumor, rápidamente desmentido

LA DIMISION DE MIGUEL PASCUAL, LA PUNTA DEL ICEBERG

El rumor de la dimisión, más o menos forzada, del conseller de Ordenación del Territorio, del Consell General Interinsular, rápidamente desmentido con una declaración de incremento de la actividad de Miquel Pascual, ha sido la nota que

ha venido a distraer la atención política de los dos grandes nortes: el proceso autonómico, y la difícil crisis del partido en el gobierno, UCD.

La información en torno al conseller —se habló de su salida del gobierno preautonómico, o bien de un cambio de carteras— ha venido a recordar que la actualidad política no termina en las intrigas para dismantelar el centrismo político, ni en las no menos intrigantes maniobras para salvar una serie de caras, en un proceso autonómico incapaz ya de despertar en nadie un mínimo de esperanza. El rumor, pues, en este caso ha tenido la rara virtud de recordar que para el gabinete preautonómico de las Islas, el paso de los meses sólo ha servido para profundizar más en el desencanto de una opinión pública deshauciada de toda capacidad de credibilidad en su clase política.

LA GESTION DEL CONSELL

Miquel Pascual dirige la consellería que más expedientes ha entrado en sus dependencias, y de la que prácticamente ninguno ha salido resuelto. Y si no se tratara de la consellería de Ordenación del Territorio quizá el hecho no tendría mayor importancia, conocida la capacidad de gestión de los intereses de las Islas del grupo de personas que ostentan el gobierno preautonómico de las Islas.

Con unas líneas de actuación heredadas de la primera época del Consell General Interinsular, Miquel Pascual está siendo acusado de excesivamente progresista desde amplios sectores de su mismo partido, de ex-

cesivamente conservador desde la oposición, y de excesivamente inactivo desde ayuntamientos y sectores profesionales, relacionados con la construcción, de numerosos pueblos de la part forana de Mallorca.

El Consell General Interinsular, a remolque de las indecisiones y los titubeos de su responsable de Ordenación del Territorio, ha sido incapaz de establecer unas directrices claras acerca del futuro del más importante capital de las Islas: el territorio. Y ello afecta no sólo al futuro de cada ayuntamiento, sino al que hacer mañana de muchos ciudadanos.

LA RESPONSABILIDAD DE UN PRESIDENTE

Y no sirve aquí pretender situarse por encima del bien y del mal, como acostumbra a hacer el primer conseller del C.G.I., esto es, su presidente, ni aplazar la resolución del problema, como también acostumbra a hacer, a la espera de que la situación se encuentre tan y tan pudrida que cualquier acción parezca buena, porque es preciso recordar —demasiadas veces se olvida— que la responsabilidad, en último término, es de un presidente que prefirió rodearse de mediocridades

que no pudieran poner en evidencia sus limitaciones, antes que buscar un equipo de dirigentes capaz de pensar en las Islas a la hora de trazar una política de actuación.

El rumor sobre los problemas de Miquel Pascual para seguir justificando su permanencia en el cargo, puede interpretarse como la primera punta del iceberg. Cuando todo el hielo aflora a la superficie, ya serán del todo inútiles las declaraciones de las mil cosas que se piensan hacer: como las que hecho el conseller, que ha sido capaz de acumular kilos y kilos de expedientes que... ahí están, en la consellería.

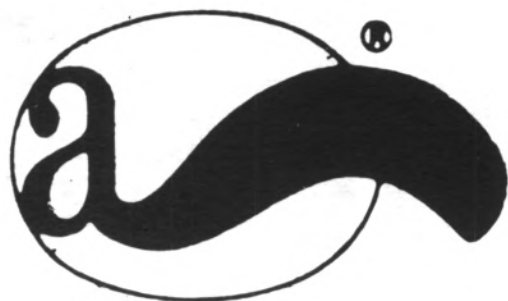
Escola de Ball

MARJAL EN FESTA, UNA INSTITUCIO POBLERA

"L'Escola de Ball de Sa Pobla" ha esdevingut a poc a poc una petita institució local que creix dia a dia i va agafant força. La seua presència ja comença a esser habitual a totes les Festes i bulles que, de cap a cap d'any es van succeint a dins Sa Pobla. En realitat el nom de Escola de Ball de Sa Pobla no es correcte ja que els seus membres han triat el de "CAP MARJAL EN FESTA" per assolir una ample xerxa d'activitats que

van des de l'anomenada escola de ball fins a tot tipus de manifestacions de caire cultural i popular. Hem fet una xerrada amb dos membres de l'esmentat grup i ells ens han aclarit moltes coses.

Son na Pedrona Socies i en Toni Crespi, els quals contem a les nostres preguntes.

LANAS ARDILLA

**NUEVA UBICACION,
NUEVA DECORACION
Y LA CALIDAD DE SIEMPRE**

C/. Mayor, 19 - SA POBLA - MALLORCA

GRIMALT

Paseo Colón, 96

Tel. 52 72 37

C'AN PICAFORT (MAI LORCA)

NOVETATS EN CONFECCIO I EL BON GUST FET REGAL

TALLERES CROSSMAN

Reparaciones de motos en
general

Servicio Oficial:

**MONTESA - BULTACO
OSSA - DERBI - PUCH**

CR. Muro, 67 SA POBLA

MARSAL EN FESTA

-Qués en realitat "Marjal en Festa"?

-Vol esser un grup d'animació popular per du endavant la tasca de recuperar molts dels nostres costums i antics i tradicionals com única manera d'assolir una manera d'esser que no podem perdre ja que es la nostra. També voldriem esser una opció juvenil a la "opció discotequa". Es a dir: aquell jove, aquella atleta que no li agrada el que li ofereix el món d'avui ha de poder trobar entre nosaltres moltes altres opcions que, al temps que li son un divertiment l'acostin a la seua realitat de país i de poble.

ACTIVITATS CULTURALS

-I quines activitats te-

niu en marxa?

-L'Escola de Ball, una Escola de Música i ara estam pensant en organitzar una serie de conferències i taules rodones damunt temes d'interés i d'actualitat.

-Amb quina financiació podeu comptar?

-Només amb l'ajuda de l'Ajuntament i d'altres entitats. Per cert que esperavem més de l'Ajuntament perquè, segons ells, ens han donat una subvenció pero aquets doblers en realitat serviren per pagar l'organització d'una Festa que ells ens encomanaren. Nosaltres només forem els intermediaris. Ens preocupa que la consignació per Cultura dins el Presupost Municipal sigui només de 200.000 pts. Aquesta es una xifra ridícula. Nosaltres volíem un suport oficial i constant de part de l'Ajuntament. A lo

primer que aspiram es a que s'hen reconegui com a grup al servei de la Cultura de tot el poble. He dit que voldriem un suport però sempre que aquest no fos dependència de cap tipus. Acceptariem de bon grat la presència d'un membre de la Comissió de Cultura dins l'orgue de govern de la nostra associació...

NO TENIM TENDENCIA POLITICA

-Vosaltres teniu cap ideologia política?

-En absolut. No en tenim cap de concreta. Cada qual es ben lliure de tenir la seva i no volem discriminar a ningú per la mateixa. Creim que serie un greu error que ens podessim etiquetar com a de tal o qual tendència.

-Comptau amb molta participació?

-Tenim 60 alumnes a l'Escola de Ball i 12 a l'Escola de Música. Hem comprat material per valor de 140.000 pts. i esperam l'ajuda de diverses entitats per poder tirar endavant. També hi ha aportació dels membres del Grup.

-Tendreu projectes...

-Hem pensat, entre altres coses, l'elaboració de una Antologia damunt el cant tipic de Sa Pobla. No hi ha res fet damunt això. Es una cosa que durà una feina. Una vegada duita a terme la recopilació ens agradaria publicar l'esmentada Antologia. Aquesta no és sinó una de les moltes coses que podriem fer si comptam amb els suports que ens pertoquerien. No ens conformam siguent un grup a qui es crida per una determinada Festa dues voltes en l'any. Voldriem tenir una activitat constant.

Organizador de los concursos de misses

SIMPATICO HOMENAJE A PEDRO SALAS

Pedro Salas recibe de manos de Angela Martín, una artística bandeja de plata.

El pasado sábado, tuvo lugar en la sala Chrysalis un simpático y merecido homenaje a Pedro Salas Díaz, organizador en Mallorca de los populares concursos de Misses, cometido que el señor Salas lleva a cabo con la mayor seriedad, ilusión y cariño que le han valido el aprecio y reconocimiento de cuantos con él colaboran y de él reciben su colaboración.

Después de una típica cena y tras las excelentes

actuaciones artísticas de la bailarina local, María Yolanda; del cantante de fama nacional, Nino Azorín que ocho días antes concursara en el Festival de Benidorm y del sensacional humorista Manolito Martín, el de los chistes sobre el golpe del 23-F y todo, bajo la presentación del locutor de Radio Popular, Toni Gómez, Pedro Salas recibió de manos de la Teniente de Alcalde del Ayuntamiento de Palma, Angela Martín, una

estupenda bandeja de plata, siendo finalmente "sus" Misses, Pilar González (Miss Palma y Miss Baleares), Pilar Román (Miss Sa Pobra y Miss Mallorca) y las primeras Damas de Honor de las mismas, quienes le hicieron entrega de una placa conmemorativa.

Como recordará la actual "Miss Mallorca", Pilar Román fue elegida en su día "Miss Sa Pobra", lo que sin duda constituyó una gran satisfacción para los

que en aquella ocasión formamos parte del jurado "Pobler".

Al final de tan animada y simpática velada, el señor Salas agradeció vivamente la gran colaboración recibida y se volcó en loanzas para quienes le tributaban este homenaje.

Joan Payeras.
Foto: Cervera.

LES MALES HERBES

(Conte)

Les Males Herbes tenien el rostre rugós i demacrat, les galtes xuclades en grau extrem. Sofrien avitaminosi.

Les Males Herbes vivien, malvivien, subsistien entre Blats orgullosos i envarats, esvelts, abrinats, rossos, sans.

Les anomenades Males Herbes, creis-me, objectivament, no ho eren tant. Les calumnies i murmurations, els rums-rums sense fonament, havien erigit al seu voltant un clima de mala reputació inmerescut, absolutament fals. I, és clar, com que elles callaven, com que elles estaven vetades als mitjans de comunicació massiva, com que no tenien més alternativa que sofrir en silenci, creixia de cada dia més l'animadversió dels Blats de cap a elles i les seves espècies.

Patien el despreci, el menyspreu, l'apartheid, i, en el millor dels cassos, la indiferència dels Blats. Que eren estèticament insuportables, deien d'elles. Que eren races inferiors. Que creixien desordenadament i als llocs més inoportuns. Que punyetera la falta que feien, deien d'elles.

Les mal anomenades Males Herbes, un bon dematí, vessant desesperació davant tantes i tan perllongades injustícies, varen decidir dirigir un escrit al "Vossamercè", el Ministre Suprem d'Assumptes Pertinents a la Jurisprudència Agronòmica; escrit-instància de puny i lletra del millor calígraf escollit entre totes elles, a fi de que no poguessin dir de bell nou que tot ho feiem a l'esburbada, elles; degudament complimentant amb tota mena de pòlices i segells i redactada amb tots els formalismes inventariats a les més

acreditades i més cares antologies, i amb l'afegit subtil d'altres furmulismes i exquisiteses de pròpia coïta.

.- "El pervers Blat, en el seu egoïsme, abusa de la seva superioritat numèrica i del monopoli de la premsa i d'altres medis de comunicació...".

.- "Nosaltres, sense alimentació suficient, tan sols no tenim forces per intentar reproduir-nos...".

.- "Ens mustiam per manca d'una alimentació equilibrada. Enmalaltim i no trobam justa assistència...".

.- "El Blat, l'acomodat Blat, l'afeudalat Blat abusa de la seva injusta puixança, aclaparant tota substància alimentícia...".

.- "Ens cregui, senyor "Vossamercè", esteim a les darreretes".

.- "Sulfats, nitrats, adobs i femades delicioses, cauen desde molt antic, massa antic, baix de la pota monopolitzadora i despòtica, baix de la dictadura indigna que imposa al seu antull la comunitat blatera...".

.- "Inclús els pagesos, a instàncies del Blat, ens arrebasen sense pietat perquè no poguem germinar...".

.- Canvii la nostra sort, senyor "Vossamercè", per favor, vostè que pot, canvii la nostra sort...!, en nom de la justícia...!, en nom de tots els Déus...!.

Era molt veritat.

El Blat, cult i ben alimentat, sempre al front de qualsevol adulació al poder, llepacul fins allà on fos necessari, guadia de tots els drets, allunyant-se impúnement de tota obligació incòmoda.

El Blat, sà de còs, ja que no d'esperit, gras i fart,

enarborava ufanós, cofoi i coneixedor del seu poder, les dagues esmolades i múltiples de les arestes de les seves espigues. Les cerres despenades de la seva cabellera d'arrèls, a modo de tentacles de pop, sens mirament ni pietat, estrangulaven qualsevol arreleta primatxola i despietada que, ignorant tal volta, suïssida potser, es posàs al seu assoliment.

Les víctimes d'aquests atropells, acabat el seu aguant i davant el repetit silenci del "Vossamercè", es varen reunir totes sobre una pedra redona i pelada, fora de l'encalc del seu enemic, massa enviciat aquest, viciós d'opulència i bon viure, per poder molestar-se a perseguir-les fins a tan àrids paratges. Les Males Herbes es varen reunir en Assemblea General Universal.

.- "Situació insostenible!".

.- "Revolució ¡Visca la revolució...!".

.- "Escoltau: el Senyor "Vossamercè", per una vegada i sense assentar precedent, que diu ell, ha contestat a les nostres peticions de justícia amb una terminant negativa...!. Ha dit que, nosaltres, les Males Herbes, nosaltres, erem la minoria que sempre s'ha de sacrificar per assolir el "bé comú"...!. Què bé comú ni que cinquanta llamps forcats!. Comú a qui?. Jo us ho diré: comú a un : Blat!. Excel·lent comunitat!. A nosaltres s'ens nega aquesta "comunió". El "Vossamercè" diu que, nosaltres, les herbes de tany grocs, rojos, burell-rogens, negrosos, verds-oscur, nosaltres, no teniem raó. Ha dit que no tenim raó. Morim de fam, de fam física, de fam de jus-

tícia social i NO TENIM RAOOOOOO...!".

.- "A mort. A mort!. A MOOOOORT...!".

.- "De les nostres llavors també s'alimenten els ocells. Ocells de tots colors i tendències... També complim la nostra tasca... Tenim dret al menys a viure...!".

.- "Son mal vistes les Males Herbes perquè encara ningú ha après a fer-nos tan rendables com el Blat, per res més!".

De tan en quan, una veueta tremblosa es sentia, enmig de la fronda. Deia: "Evolució, no revolució...". Evolució, no revolució...". però ningú se l'escoltava. La sang anava ja massa a grumieons, estava massa calenta per poder evitar-se la violència, la guerra civil.

.- "A mort!. A MOOOOORT...!".

I, efectivament, la mort va escoltar els seus crits i va acudir.

Ignoraven les herbes revolucionàries que, la mort, també s'havia venuda al Blat, al tirà, al més fort. La mort s'havia deixat subornar...

Les Males Herbes perdren la batalla contra el Blat esvelt, i ben uniformat, i d'equívoca bondat de costums, i superior en número...!, i d'armes ben guardades...!, i que havia subornat a la mort...!, i que, ademés, fruïa del favor del "Vossamercè"!

Els tany cadavèrics de les Males Herbes, secs alguns, en descomposició la majoria, serviren de femada fertilitzant del territori del Blat odiat.

Ultima humiliació...!.
Biel Florit Ferrer
Agost 81

Así va el Poblense en la Liga

LIGERA MEJORIA

BINISSALEM, 0 - POBLENSE, 2

Primera victoria fuera de sus lares la conseguida por el Poblense frente al Binissalem en el campo del Xilvar, cuando cumplían los de Robines su último partido de la dura sanción que recayó sobre su campo de Ca'n Fetis. Fue un Poblense algo distinto, con aires de luchador y ansias de vencer, como debe ser en un equipo que evidentemente es superior, pero que sin embargo no acababa de demostrarlo.

Un gol de Bonet y otro de Moranta refrendaron la superioridad sobre un adversario que esta temporada ha sido difícil y que ha conseguido muy buenos

resultados, pese al handicap que le suponía jugar fuera de su terreno de juego.

POBLENSE, 2 - ATL. DE CIUTADELLA, 0

Victoria justa, pero muy trabajosa ante un Ciutadella que causó muy buena impresión y demostró ganas de sorprender con la conquista de un resultado positivo.

No podemos decir, sin embargo, que el Poblense jugara un buen partido al repetir errores de anteriores encuentros, tales como falta de coordinación entre hombres y líneas, imprecisión en las entregas, escaso poder ofensivo y resolutivo y un exceso de lentitud en sus acciones, con in-

comprensibles fallos ante la boca de gol. Errores que si no fueron tan pronunciados como en anteriores

ocasiones, son y deben ser susceptibles de enmienda.

Joan Payeras.
Foto Pau.

Miquel Pascual, nuevo Presidente

LA GRAN PENYA POBLERA, QUIERE RENACER

Días pasados hubo reestructuración de la junta directiva de la "Gran Penya Poblara", recayendo el cargo de presidente en la persona del popular Miguel Pascual Villalta, el de secretario en Bartolomé Tugores Crespi, el de vice-presidente en Francisco Mir Rodrigo y el de tesorero en Rafael Payeras Company.

Casi a renglón seguido de tomar posesión de sus cargos, la nueva junta directiva confeccionó un programa de actividades y proyectos para llevarlos a cabo en un período de tiempo inmediato. De todo ello nos informa el propio presidente con estas palabras:

"El motivo que me ha llevado a hacerme cargo de la presidencia —nos dice Pascual— es el hecho de que hace bastante tiempo que nuestra sociedad está falta de coordinación y de colaboración por parte de

los mismos socios que la integran. Hemos reestructurado la junta directiva y los objetivos que perseguimos, aparte los que se propusieron cuando se fundó la sociedad, consisten en darnos a conocer a la gente de nuestro pueblo mediante la organización de actos deportivos, recreativos y sociales, además de algún que otro de carácter cultural".

La "Gran Penya Poblara" cuenta en la actualidad con ciento cincuenta socios, número que, piensan los nuevos directivos, es susceptible de aumento si a los mismos se les ofrecen atractivos y oportunidad de participación.

"Hemos comenzado a trabajar —afirma el presidente— y como objetivos más inmediatos tenemos previsto la organización de un torneo cuadrangular de fútbol que se celebraría du-

rante las próximas fiestas de Navidad, así como un torneo de fútbol que en su segunda edición, se celebrará coincidiendo con las fiestas de Sant Jaume, además de otros actos deportivos que se enmarcarán dentro de las fiestas de Sant Antoni. Tampoco faltará en la "nit de Sant Antoni" la tradicional "torrada" en el "fogueró" de La

Penya".

Además de otros actos que están en estudio, está en el ánimo de los socios de "La Gran Penya Poblara" reanudar su presencia en los campos de fútbol donde juegue el Poblense al objeto de animar al equipo y auparlo hacia la conquista del título de campeón.

Joan Payeras.

Fútbol Empresas

« DISCOTECA BELL'S », LIDER E INVICTO

Muy interesantes han resultado las ocho primeras jornadas que ya se llevan disputadas en sector pueblos del torneo de fútbol de empresas. Ocho jornadas a lo largo de las cuales se ha mantenido un verdadero codo a codo entre los equipos punteros y muy especialmente entre Prefabricados Inca, Bar Leo y Discoteca Bell's. Al fin la igualdad se deshizo y los de Bell's —todavía invictos— comandan en solitario la tabla de clasificación. Equipo compacto y bien equilibrado el Bell's, en el que militan ocho "poblers" o jugadores afincados en Sa Pobra que, junto con el resto de la excelente plantilla, han salvado hasta el momento todos los escollos con resultados favorables y cuya buena racha quieren seguir manteniendo en pos de conquistar el título de campeones.

Joan Payeras.
Foto Pau.

"Discoteca Bell's", líder e invicto.

**CAJA DE AHORROS
Y MONTE DE PIEDAD
DE LAS BALEARES**

"SA NOSTRA"

**COMUNICA SA PROXIMA APERTURA
DE SES SEVES NOVES INSTALACIONS**

Carrer Mercat, 19

Domingos y festivos tarde**Galas de Juventud**

**Tu discoteca
amiga**

Basket**EL SA POBLA
JUVENIL, LIDER**

**Juveniles:
Llucmajor 48-Sa Pobra 49**

Gran proeza la victoria conseguida por el conjunto juvenil del Sa Pobra B.C. sobre el difícil y cualificado Llucmajor, fruto de un extraordinario y emocionante encuentro en el que los "poblers" se impusieron en los últimos veinte segundos del encuentro, remontando un resultado adverso de tres puntos de diferencia.

Con esta victoria el cuadro del Sa Pobra se confirma como líder de su grupo al propio tiempo que abriga firmes esperanzas de conquistar el título

al haber derrotado a dos claros favoritos como son el Patronato y el Llucmajor propiamente dicho.

**Seniors:
Sa Pobra 53-Llucmajor 41**

Pese a que los puntos de este encuentro no se contabilizan en la tabla clasificatoria, fué una meritoria victoria la conseguida por los seniors del Sa Pobra que van pisando fuerte en la presente competición, pese a presentarse como equipo modesto dentro de su categoría y grupo.

Joan

FORA DE JOC**LA GRAN PENYA POBLERA
QUIERE RENACER**

Según me cuenta en otra sección de estas páginas deportivas su flamante presidente, Miguel Pascual, la "Gran Penya Poblara" quiere resurgir de su prolongado letargo y organizar una serie de actividades deportivas, recreativas y sociales con suficientes alicientes para

sus actuales socios y que al propio tiempo sirvan para atraer la atención de nuevos asociados. A ver si es verdad y vemos pronto ondear de nuevo sus banderas y oímos sonar sus trompetas y tambores en los campos donde juegue el Poblense. Entre otras cosas, claro.

**EL POBLENSE ESCALA
POSICIONES**

Con las dos últimas victorias consecutivas frente al Binissalem y Atlético de Ciutadella, el Poblense se ha colocado en segundo lugar de la tabla clasificatoria, siguiendo de cerca a un Manacor que no cesa en su empeño por consoli-

darse como líder solitario. Y es que en fútbol victorias son amores y no buenas razones y los triunfos se obtienen a base de empeño, tesón y entusiasmo. En definitiva, demostrando y no creyéndose ser superiores.

**ROSSELLO
DEBUTO GOLEADOR**

Buen debut de Rosello ante su parroquia, a la que obsequió con dos goles que valieron la victoria de su equipo frente al Atl. de Ciutadella, uno de los cuales —el primero—

de extraordinaria factura. Lo que quisiéramos, empero, es verle más luchador y sacando a relucir algo más sus indiscutibles cualidades técnicas. Que las tiene, vamos.

**MOREY, QUERIDO POR LA
AFICION MALLORQUINISTA**

Vaya pitada la que se llevó Antonio Oviedo cuando, frente al Córdoba decidió sustituir a Morey!. Y es que el ex-poblense se tiene bien ganado el aprecio y estima de la afición mallorquinista por su intachable afán de lucha, coraje y efectividad ante el marco adversario. Nos alegramos de ello al propio tiempo que añoramos sus intervenciones en el eje del ataque "pobler".

TRIBULETE

LA CANTERA

JUVENIL Y ALEVIN PERDIERON EL LIDERATO

Si hace dos semanas la jornada fue completamente positiva para todos los equipos de la cantera poblense, la última disputada fue casi totalmente adversa, ya que todos a excepción del Juvenil B, fueron derrotados —por la mínima— perdiéndose así muy buenas oportunidades de mejorar la clasificación.

El Juvenil A perdió el liderato frente al Felanitx al salir derrotado por un gol a cero en el último minuto del encuentro y después de haber realizado un buen partido que les hizo merecedores a un resultado positivo, pero la suerte no les acompañó en esta ocasión.

El Juvenil B, también sucumbió —1 a 0— ante el Olímpic y perdió la oportunidad de escalar alguna que otra posición que le acercara a la cabeza de la clasificación.

Otro tanto le ocurrió al conjunto Alevín en propio terreno y frente al Lactancia —0 a 1— en un encuentro que de haberse ganado los "poblers" les situaba en primera posición de la tabla.

El único triunfador fue el Infantil en campo del Juventus D. de Inca, de donde salió vencedor por el resultado de 1 a 2, lo que le coloca en excelentes condiciones de alcanzar y consolidarse en los lugares altos de la tabla.

Pero, de todas formas, no existen motivos todavía para la desmoralización, ya que hasta el momento ha quedado perfectamente demostrado que todos sin excepción reúnen cualidades para seguir aspirando al máximo.

RESULTADOS

JUVENIL A: Felanitx, 1 - Poblense, 0

JUVENIL B: Olímpic, 1 - Poblense, 2

INFANTIL: Juventus, 1 - Poblense, 2

ALEVIN: Poblense, 0 - Lactancia, 1

J. Payeras.
Foto Pau.

Formación del Alevín Poblense.

EL ALAYOR, RIVAL DE POBLENSE

Buena oportunidad se le presenta al Poblense en esta su visita al campo Los Pinos del Alayor, conjunto que no logra levantar cabeza y permanece sumido en los últimos lugares de la tabla clasificatoria con solo siete puntos. Rival teóricamente flojo si bien es previsible que ofrezca serias dificultades dada su preocupante situación. Pero el Poblense necesita anotarse su segunda victoria en campo ajeno y sumar estos dos positivos que le afianzarían casi definitivamente en ese segundo lugar de la tabla y a muy poca distancia del líder.

FUTBITO

I TORNEO BAYER DE FUTBITO AFICIONADOS

FINALIZO LA FASE PREVIA

Finalizó la fase previa del "I Torneo Bayer de Fútbol Aficionados" en sus dos grupos "A" y "B" y ya se conocen los equipos —ocho en total— clasificados para jugar la fase final que se disputará por el mismo sistema de liga, a una sola vuelta.

El torneo ha sido bastante reñido en ambos grupos, principalmente entre los equipos de cabeza, donde las fuerzas han estado bastante igualadas, lo que hizo que algunos no decidieran su clasificación hasta el último encuentro. Ello puede dar a entender que esta fase final que ya dió comienzo esta misma semana puede resultar muy disputada e interesante al ser, precisamente ahora, cuando entra en disputa el título definitivo.

CLASIFICACIONES

GRUPO "A"

Equipos	J	G	P	E	GF	GC	P
Gran Peña Pob.	6	4	1	1	17	17	9
Pinturas Moyá	6	6	2	0	15	9	8
La Peña Art.	6	3	2	1	22	9	7
Pinturas Martins	6	2	2	3	27	12	7
C.A.P. II	6	3	2	1	17	16	7
Pescados Diego	6	2	4	0	18	18	4
Forsa	6	2	4	0	18	18	4
Chrysalis-Mara - Descalificado							

GRUPO B

Equipos	J	G	P	E	GF	GC	P
C.A.P. I	6	3	0	3	20	13	9
Bar C.Miss	6	3	2	1	20	18	7
Serra-Rosal	6	3	2	1	8	8	7
Renault	6	3	2	1	14	14	7
Bar Agrícola	6	3	3	0	17	17	6
Mare Nostrum	6	2	3	1	14	10	5
Bayer	6	0	5	1	10	21	1

Quedan clasificados para disputar la fase final, Gran Peña Poblense, Pinturas Moyá, La Peña Artística, Pinturas Martins, C.A.P. I, Bar Casa Miss, Serra-Rosal y Renault.

Joan Payeras.
Foto Pau.

Gran Peña Poblense, uno de los clasificados.

Elecciones en la CAP

GUILLEM CALDES Y RAFEL SOCIAS, REELEGIDOS POR ABRUMADORA MAYORIA

(De nuestra redacción por MIQUEL ARCANGEL)

En la noche del sábado 14 se celebraron las elecciones de la CAP cuyos resultados vinieron a reafirmar la línea seguida por la hasta ahora Junta Rectora, presidida por Guillem Caldes y cuya Secretaría ostentaba Rafael Crespi.

Y escribimos que se reafirmó el liderazgo de Caldes ya que tanto él como Crespi resultaron elegidos de forma mayoritaria, en sistema de listas abiertas. El primero obtuvo 553 votos y el segundo 550.

Como vocales resultaron elegidos los siguientes:

Antonio Crespi Cantallops, con	534 votos
Bernardo Mir Cantallops,	530 votos
Miguel Socias Crespi,	489 votos
Juan Crespi Siquier,	480 votos
Baltasar Carbonell Serra,	454 votos
Antonio Crespi Caimari,	426 votos
Antonio Soler Mateu,	413 votos

Cabe señalar que la afluencia de socios fue masiva. Antes de proceder a la votación —cuyo cómputo finalizaría a las tantas de la madrugada del domingo— hubo distintas intervenciones de los candidatos, de entre las cuales cabe destacar la de Antonio Crespi.

En suma, unas elecciones sin sorpresas y que representan la consolidación de una línea de actuación basada en el cooperativismo y la autogestión.

REFERENTE A LAS ELECCIONES

Sr. Director:

La gran manipulación de la historia de La Puebla en unas fechas antes de las elecciones había gran animación entre los socios lo que no sabía la oposición, por decirlo de alguna manera, es que los conservadores, celosos de su cargo, removieron cielos y tierra para que el poder no se les escapara de sus manos, recurrieron a vivos y muertos. Y por decirlo de alguna manera, es decir actualmente hay en La Puebla unos 2.000 socios, pero solamente activos unos 500 es decir menos de una tercera parte de los mismos, pues bien la noche de las elecciones en el salón de actos, hicieron acto de presencia artesanos comerciantes albañiles Herreros ectera eccetera jamás ha abia visto tanta gente a votar y a eso merrefiero a que movieron cielo y tierra, buscaron los familiares mas hallegados para que fueren a votar, y io me pregunto acaso los mismos socios activos no podian defender solos sus intereses, o acaso tenían miedo de perder, y tuvieron que aferrarse ha esa innominia por afrenta de la minoria. Seria justo por parte de los industriales de un mismo rramo que unos campesinos semetieran en los asuntos internos de sugremio y pudiesen hir avotar en contra de sus intereses yo digo noseria justo.

Un candidato en plena votación pilló un empleado de la casa, que escribía papeletas, apesar de estar prohibido terminantemente de ante mano.

por eso el mismo candidato, presentó su dimisión por falta de onrradez y censeridad.

Un Grupo de Payeses

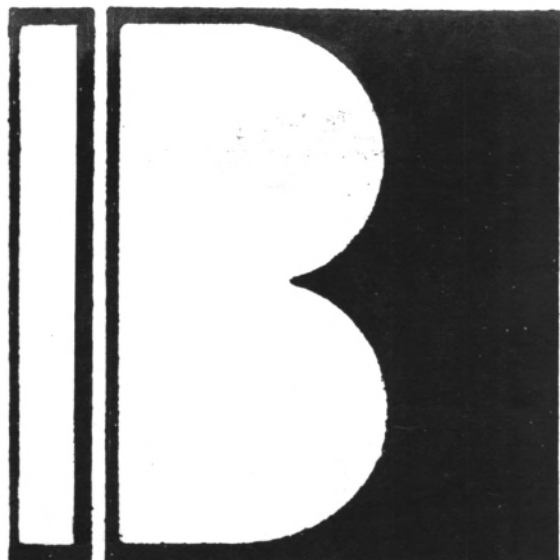
JOVEN EDUCADA - BUENA PRESENCIA
SE OFRECE PARA SERVICIO DE
CANGURO EN SA POBLA

Informes en esta Redacción

VENDO APARTAMENTO
EN CA'N PICAFORT
VISTA INMEJORABLE - BUEN PRECIO
Informes en esta Redacción

JOIERIA-RELOTGERIA
D'ES FILL D'EN JAUME SEGURA

Carrer Mercat, 9 Tel. 540097
SA POBLA

BLOCS
discotheque
PUERTO ALCODIA
mallorca *
Tel. 54 55 78

ABIERTO VIERNES - SABADOS - DOMINGOS
Y VISPERAS FESTIVOS

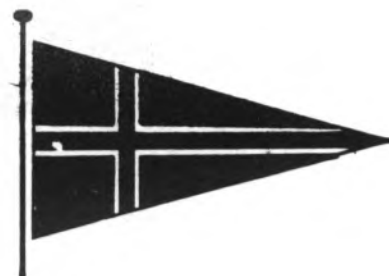
VEN A VER LA DIFERENCIA

BOTIGA ANTONIA

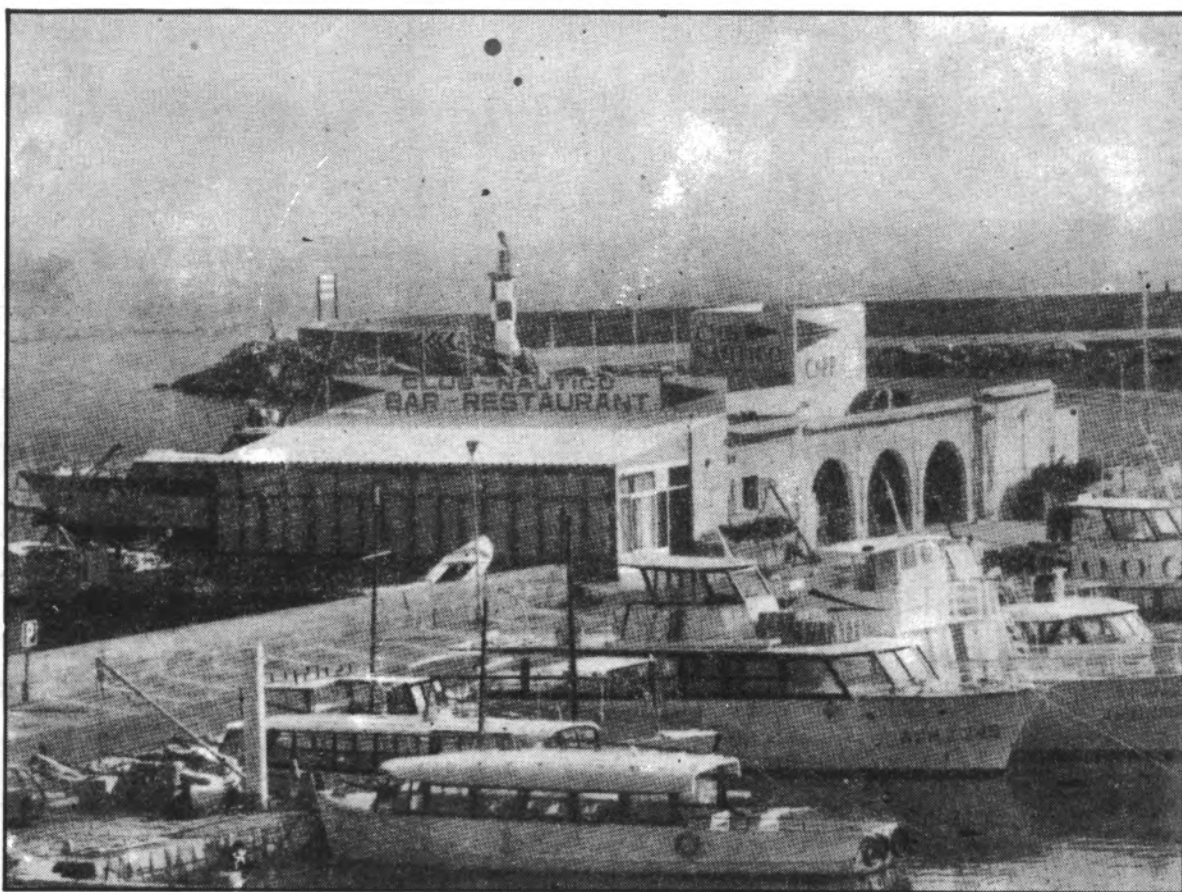
MODA I FINESSA I UN AMBIENT
NOU DINS SA POBLA

C. Creu, 61 - Tel. 54 13 66 SA POBLA

RESTAURANTE

Club Náutico

Especialidad en: CALDERETA DE LANGOSTA
PESCADOS - MARISCOS
Y FLAMBES

Dirección: JUAN y ANNE

Muelle Viejo, s/n Tels. 53 16 48 53 10 10 - PTO. POLLENSA (Mallorca)